

BOLDOGOK, AKIK NEM LÁTNAK ÉS HISZNEK

Pecznyik Pál

Boldogok, akik nem látnak és hisznek: János. 20, 29.

Kedves hallgatóim: a mai alkalommal, János evangéliumából olvasok fel 1 verset, a 20-ik fejezet, 29-ik versét: „Monda néki Jézus, - már, mint Tamásnak – mivel, hogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem látnak és hisznek” A látás, nagy ajándéka Istennek az ember számára. Segítségünkre van abban, hogy láthassuk egymást, hogy közlekedni tudjunk, és gyönyörködhessünk Isten teremtésének szépségeiben. Sajnos, a látással is, mint sok mással, vissza is lehet élni? Látásunkat, jóra is, rosszra is használhatjuk. Rossz az, ha valaki titokban, pornó képeket, vagy pornó filmeket néz. Vagy a másik nemre nézz, kéj-vágygal. Így eshet az ember, könnyen, a paráznaság hálójába. Isten, azért ajándékozott meg minket látó szemekkel, hogy gyönyörködhessünk, teremtett szép világában. Így lendült fel egyre jobban, a föld minden táján, a túrizmus intézménye. Egyre több ember indul el, világot látni. Emberek, a pénz millióit áldozzák oda, hogy szemük, néhány napig, gyönyörködhessen távoli országok emlékeiben, szépségeiben, látnivalóiban. De úgy vélem, hogy a legtöbb turista, még a saját hazája szépségeit sem ismeri eléggé. Milyen nagy áldás volna, ha az utazási irodák pénzforgalmát, az éhező és szomjazó embertársaik megsegítésére fordítanák. Lehet, hogy akkor nem lenne éhező ember a földön. Ha egyszer, napvilágra hoznák, azokat a súlyos milliókat, melyeket a turisták, külföldön költenek el, bizonyára, óriási összeg jönne ki abból.

A látnivalókat pedig, hosszabb idő után, úgy is elfelejtjük. Véleményem szerint, az ilyen pénzüsszegeket, sokkal áldásosabb dolgokra lehetne fordítani. Nos, mind az, a mit eddig mondtam, világi dolgok körébe tartozik. Felolvasott igénkben, az Úr Jézus, - szemeinkkel kapcsolatban – másként beszél, a látásról. Midőn feltámadása után, megjelenik az Apostoloknak. Majd 8-ad napra, Tamásnak is, és öneki mondja meg a drága igét: „Boldogok, akik nem látnak és hisznek” Isten megváltott népe, Jézus Krisztus mennybemenetele óta, hitben jár, nem látásban. Már a harmadik évezred elején is, a hit korszakában élünk, és nem a látás korszakában. Mégis, sok keresztyén ember, még most is, inkább látni szeretne, mint hinni. Már ebben az új évszázadban is, keresztyén országokból, a föld minden tájáról, zarándok csoportok érkeznek a szentföldre. A legtöbb zarándok talán, nem is gondol arra, hogy az a Jeruzsálem, melynek utcáin Jézus végigvonult, mélyen a jelenlegi város alatt van elrejtve. Hiszen Jeruzsálemet, többször, földig rombolták le, ellenséges haderők. Ezért magamat is, boldogan sorolom azon testvéreim közé, akik „Nem látnak és hisznek” Az én szívem forró vágya az, hogy egykor megláthassam a szebb új Jeruzsálemet, az ezer éves békekorszak idején, és az új Jeruzsálemi templomot, melynek Pap – Királya, az Úr Jézus lesz.

Abban az új városban, már nem lesznek lövöldözések, robbantások, felekezeti villongások.

A ma élő zarándokok, Jézus lábnymain szeretnének végigmenni, súlyos pénzáldozatok árán. De a fájdalmas útja, mélyen a város alatt húzódik. Én azonban, arra vágyom, hogy az újra felépülő templomban, magát az élő Úr Jézust láthassam meg, saját szememmel! Mint királyok Királyát és Uraknak Urát! És nem turistaként, hanem Isten megváltott gyermekeként.

Bárcsak minél több keresztyén testvérünk venné komolyan, hogy ma még, a hit korszakában, élünk! A látás korszakára még várunk kell. Ám amilyen bizonyos, hogy reggel a nap, keleten kel fel, olyan bizonyos az is, hogy a látás korszaka is el jő, a maga idejében! Tamás, azért hitt a feltámadott Úrban, mert látta Őt. De mondta is, mélyen megrendülve? „Én Uram és én Istenem” Mi tehát, ne akarjunk látni akkor, amikor még a hit korszaka van. Lelkileg legyünk felkészülve, és úgy várjuk türelmesen azt a napot, melyen a hitet, a látás fogja felváltani! Akkor pedig majd, olyan – soha nem látott – gyönyörűségben lesz részünk, mely minden eddigi várakozásunkért, gazdagon fog kárpótolni minket. Hiszen akkor már mi is, Megváltó Urunkhoz hasonló, megdicsőült testben fogunk találkozni Vele! A dicsőségben.

Ámen.

Forrás: www.keresztenyalok.hu